

Giòng ng i đen ngh t n i đuôi nhau đi ch m t chi u xuôi v mi n bi n...

B u tr i xanh l đi m nh ng hoa mây tr ng qùy g i trên m t h Xuân H ng sáng loáng nh trắng men, r i mây kéo lê thê bay v t qua s n đ i bu n thiu, mây lang thang trên con đ ng mòn đ t đ v ng tanh, mây bò lên s n đ c đ y c vàng úa. Trong vùng s ng mù và mây tr ng xóa đó, tôi an ph n đi và v gi a ti ng tíu tíu và gi ng c i n c n c a các cô gái lí lí c l c đang vui t i ô m c p đ n tr ng. Cái l nh cu i xuân m n man lành l nh n n len lén bay v làm tê tê b môi v ng d i, khi n hai gò má ph n và tr em luôn ng h ng. Nh ng tà áo dài tr ng hòa v i s ng mai m m lung linh quy n l n vào nhau trong màn s ng mênh mông. Mây và s ng ru tôi vào m ng t ng hoài mong luy n nh vô vãn.

Tôi ch t c m th y lòng mình m l i nh ng ni m vui khi ngày ngày tôi v n bình an, ung dung vui v t nhà đi trên đ ng quen thu c đ n n i d y h c. V ch ng tôi đã có b n con. Ch ng tôi (Lu t) ph c-v trong Quân L c Vi t Nam C ng Hòa. L ch s Vi t Nam đang còng l ng vác trên vai nh ng tang th ng đau đ n, dày vò, bi th m tàn kh c nh t trong cu c chi n tranh hung tàn. Và h nh phúc đ n s y ch ng có đ c bao lâu, nay s ng mu i mù mù n ng h t còn th m t mái tóc, khi tôi đ ng l p gi ng bài, thì Lu t h t-h i ch y đ n gi a nh ng khung c a kính kê rè rè, b lo ng-xo ng, nâng n i khi p s lên gi ng m t nhau. Ngoài xa, xa mãi t n h ng Du Sinh, hay Su i Vàng thì ph i, t ng h i pháo-kích dĩ đùng n r n tr i. Khói đen ngh t kéo theo mùi cháy khét t m l m, cùng s c nóng r n ng i. Có đ i u gì lo nghĩ đ n đo phi n mu n hay sao, mà khi anh nhìn vào gi ng m t tôi, Lu t đã v i vàng c p m t xu ng, ch m ch p hai gi t m ng n c và quay đi lảng tránh, mà báo tin đ ng tr i ch ng lành:

- M i i! Có l nh t th ng c p cho ông già bà lão, ph n , tr con di-t n g p. Còn toàn th quân nhân, c nh sát, nam công ch c, thì tuy t đ i ph i t -th t i Đà L t.

Tôi nghe Lu t báo tin y, c m th y r ng r i bàng hoàng nh sét đánh ngang tai. Tôi s c nh đ n chuy n đ ng tr i: ngày 9 tháng 3 năm 1974, t i tr ng Ti u-h c Cai L y có lo t đ n 82 ly n r n. Ôi! Coi trên truy n hình có đo n th i s đã chi u đi chi u l i: th y h ng trăm tr em vô t i ch t đầu đ n th m thi t, th ng tâm xi t bao! B ng đ ng tôi l i nh vào kho ng năm 1973 có m t th i ng i ta ùn ùn leo lên núi Lâm Viên đ : xin n c c a Ph t Bà ban ph c cho bá tánh, h u tr tà ma bình an hay b nh t t. Bà ch ru t c a tôi đã đi. Và n a... m t s th dân Đà L t nhi u ng i truy n tin cho nhau r ng: “T nh ng cánh r ng xa hun hút, su t ngày đêm đã xu t hi n nhi u đàn sâu róm n i đuôi nhau l l t kéo xu ng bi n. Sâu róm ch t la li t trên đ ng (lúc băng qua đ ng). Nh ng xe khách, xe đò, xe nhà đi t Đà L t xu ng Phan Rang... đ u th y”. Tôi không bi t chuy n tiên tri v đoàn sâu róm và đoàn ng i s ng trên đ i l nh b núi r ng băng đ ng v t sông ùn ùn ra bi n, th c h ra sao. Tuy nhiên tôi tin r ng n u ai đã t ng sinh s ng v vùng Cao Nguyên th i y, đ u bi t, h c nghe rõ v chuy n Ph t Bà hi n lên ch n ch kia, có c chuy n m t tr i xoay quanh ph n tiên m c áo l a tr ng, th t l ng xanh, tay b hài nhi đ ng trong v ng mây ...và đoàn sâu róm n m n p đi xu ng bi n.

Bây giờ tôi ch a bi t tình hình nào đ ng n y s ra sao, nên càng run s t t cùng! Ph i cho các em h c sinh đ t l mà thôi. Tôi th u thảo đ n-dò h c sinh thu đ n sách v lo ch y nhanh v v i gia đình. Trong tr ng tôi có cô Phùng đ y sát bên vách l p. Phùng xin tôi cho v ch ng và đ a con nh đi theo. Cu i cùng vô ch ng tôi đ ng ý cho h đi nh xe nhà v Nha Trang. Vì Phùng không có ph ng ti n di chuy n, m i ng đ ng b v Sài Gòn b phong to , b t t. Chính ph đã tr ng đ ng hàng không dân s , đ làm nh ng vi c h u ích khác. Duy ch còn qu c l chính t Đà L t xuôi v mi t Phan Rang, Nha Trang, Phan Thi t là có th ch a b m t. Không có m t chi c xe đồ ch khách, n u ai may m n l m ho may ch xe cho lên ng i trên mui, nh ng giá ti n m t ng i đ t g p m i l n giá th ng ngày. An toàn nh t là ngo i tr ai có xe nhà. V ch ng tôi v i leo lên chi c Peugeot 404 c a mình ch y v nhà. Đ đ c trong nhà đ y đ y! Tôi lính qu nh qu qu ng run r y không bi t l y th gì? Làm sao có th gom đ c gia tài đã dành đ m su t đ i ng i trong chi c xe bé tí xíu? Lu t la:

- Nhanh lên em. B c a ch y l y ng i. Còn ng i còn c a mà. M , em và các con, c lo đi đi. Anh đ đây s tìm cách g i t nh ng th c n thi t theo xe đồ xu ng Nha Trang, cho m con em dùng sau.

Trong khi ch đ i tôi thu x p hành trang, Lu t ki m soát xe c , sau đó anh báo v i tôi s đi ch m xăng, đ u nh t vào xe h i đ y đ . Tôi đ n dò các con thu x p g n gàng sách v bút vi t c n thi t, b vào m i cái c p riêng c a con c n mang theo. Tôi không còn tâm trí đ nh m t cái gì, l y cái n y thì ti c cái kia. Vì ngôi nhà đ s s bu n tênh và tr ng tr i, m t mác h t khi v ng ch nh n. Có th ngôi nhà s không bao gi đ n chúng tôi tr v . M c dù tôi đã đ l i h t t t c gia tài c ng k nh quý giá, n ng n , do công khó lao nh c bao năm v ch ng tôi t ng ti n đ ng xây mua s m. Tôi không giàu có l m, nh ng gi đây thì th gì cũng có th không còn, tuy s c n cù nh n n i ch u đ ng, lòng tin yêu, đ l ng và t tr ng thì tôi không thi u. Cái gì đ i cũng u ái cho tôi sao!? Nh ng ch a ch c bây giờ tôi c n nh ng th đó. Gi ng nh chi c xe th m đã ch quá đ y hàng, n u ch t thêm vài trái đ a lên nóc, ch ng bi t xe và đ a s đ l n m t lúc nào. V y thì ta nên gi l i nh ng th gì th t s c n thi t trong lúc kh n c p mà thôi.

Tôi lo n u hai n i c m h i nhão th t to, dùng khăn m v t ra t ng n m nh . Tôi gói chà bông, ký l p x ng, khô cá, khô bò, m y kí giò l a, đ a leo, cà chua, cà r t, rau s ng, hai thùng mì gói, m i b c c m s y, m y b bánh mì ba tê gan và b s a, tiêu, xì đ u, mu i, đ ng... Có s n n i xôi đ u xanh, n i cá thu kho măng v i th t ba r i ngày hôm tr c còn đ , c n i tr ng th t heo kho Tàu đ y, do m Lu t đã n u h i sáng. V a làm các công vi c trên, tôi b n ch n lo l ng, b i h i, luy n ti c v s ra đi. B i vì tôi không th bi t cu c ra đi s lành đ ra sao, các con tr bé đ i cùng đi v i b n bè trên đ i hai m i m y ng i (chung chuy n hai chi c xe khác n a c a b n). N u b l đ ng, chúng tôi s có th c ăn chia s cho nhau lót đ . Tôi khiêng m t thùng nh a 20 lít n c l c ra sân. Hai cái bô có n p đ y. Mừng, m n, qu n áo len, qu n áo m ng, giày, dép linh tinh... cho bà m ch ng, tôi, và các con chu áo, t m t t.

Đã g n đ n gi h n, nh ng không th y Lu t đâu c , tôi quá s t ru t lo l ng vô cùng. Thì ra Lu t ch y vào trong Hà Đông báo tin cho gia đình ông c u C ng c a anh, và gia đình bà T lo li u di t n. Th t là t i, đ trong p mù t t chuy n th i s náo lo n, h ung dung đi t i rau, không h bi t chuy n nh n nháo ngoài ph ra sao. Th là Lu t ph i đ a c u C ng ra ph bán hai cây vàng. C m đ ng ti n gi y nh , có th mua gì cũng đ c, h n c m c th i vàng, ch l mua ly trà, ly n c đ a, mà đ a c ch vàng, hay c l ng vàng ra? M t toi m ng nh ch i. Có mà diên! H u h t các ti m vàng tr giá r m c hai cây vàng, h mua có năm m i ngàn! n n n

Nghị n Ngào N i Đau

Tác Giả: SE s u t m

Thứ Năm, 10 Tháng 11 Năm 2011 06:44

hoài mà ch ai thêm mua giúp. May sao có b n c a Lu t (anh ch Kim là ch ti m vàng Tùng Nghĩa đ n nhà ch đi chung) mua giúp cho c u. Kim ch y gi c có nh ng b c v i ru t t ng, túi áo túi qu n c gia đình đầu đầu cũng vàng là vàng n ng tr u. H r t s m t toi m ng vì th i bu i lo n ly mà có h ng tá vàng chình ình c đ ng th kia, ch ng khác nào “l y ông tui b i n y” làm th nào thu đủ đầu đ c. Gia đình anh Kim c n đi chung v i b n bè có đồng ng i thân thu c, là đ i u r t m ng. Anh tin và g i nh b n mang m y b c vàng không s b c p gi t gi a đ ng. Anh Kim móc túi l y b n trăm ngàn đ a c u, đó là anh tr cho c u giá r t cao, coi nh Kim cho c u ti n, ch không ph i anh mua vàng. C u c a Lu t vui m ng khôn xi t, c u lo ch y nhanh v nhà thu x p.

Các b n thân h n nhau t p h p nhà tôi đúng hai gi chi u là lên đ ng. D i chân đèo Krong Pha nhìn lên Đ à L t tít mù cao, nh ng bè mây tr ng xoá kéo thành m t dong dài, mong manh l l i nh h i s ng qu n ngang đ i thông ti p n i đ i thông r t óc, tr i thành đ i sô tang qu n trên tri n quê h ng. Đ i thông t t khép b c màn sô tang m ng dính trong gió rì rào lao xao lay đ ng cây cành nghiêng ng . R ng lá th p x a kia xanh th m m t mừng ngút ngàn bao cây g quý, hôm nay h u h t cây c i x xác héo úa. Tôi th c s xa n i chôn nhau c t r n. N i đó, còn cha m , anh, ch , các cháu, ch ng tôi (anh ph i nghe theo l nh c p trên i Đ à L t t th), ng i thân xóm làng hi n hòa. Không hi u h s xoay-x ra sao khi ti ng đ n pháo ngày càng dính tai nh c óc, đ n đ p r t v trên đ u? Th nh tho ng súng đ n vun vút r n vang n i xa, t o thành nh ng đ ng dài sáng loáng t óe l a, vút qua vút l i trên b u tr i.

Con đ ng cái quan ngày x a r ng thênh thang, nay ch t nh nê. Đoàn xe nhà tôi và b n g m ba chi c n i dít nhau ch y qua kh i Krông Pha, tôi ch ng h th y ai đi ng c lên l i h ng núi, n i chúng tôi đang đi xu ng. Giòng ng i đen ngh t n i đuôi nhau đi ch m t chi u xuôi v mi n bi n... Tôi đ nh tâm nhìn quanh th y hàng hàng l p l p xe h i l n, xe h i nh , xe lam, xe g n máy, xe đ p, xe ba gác, xích lô, mà bi t là h u h t m i ng i có ph ng ti n di chuy n nh xe h i nhà, xe jeep, xe GMC, xe honda, xe lam, xe ng a, xe bò... cùng b y trâu, bò, heo, chó, ng a, gà v t, chen chúc v i ng i và ng i... t t t xô đ y nhau ch y b trên con đ ng ch t nh nê, h n-đ n n i đuôi nhau ch y đi, ch y đi... ngh n. H l i t kéo nhau t p n p v i v ã đi đồng h n ki n, k c nh ng ng i gánh g nh, vai mang l ng công, đ u n i đuôi nhau l i t t t t l i t đi b , bàn chân h c t nh ng t m qu n áo chen l n trên đ ng nh a nóng mu n r p da.

Trên đ u súng đ n luôn ì oành n m m ùng ùng, o ng o ng o ng... p ng p ng p ng... ch ng lúc nào ng t. Nhi u tràng súng t xe sau rìa t i t p x t t i, xe ch nh ng bao b ti n to kh ng l , ti n i là ti n r i kín m t góc đ ng ph và bay tá lã theo gió l ng l ng, mà các th xe c vùn v t ch y đi, ch ng bi t có ai dám c gan đ ng l i khum xu ng nh t ti n d i c n m a chì bão l a đó không? C nh th ng t t, khóc than, thét m ng, đói khát, ch t chóc, l n trong ti ng súng đ n g m rú xa g n, khi n m i ng i b hút vào đ i u quay chóng m t, bàng hoàng

đ n r n ng i. Nh ng pha c p gi t bóc l t đánh chém nhau dã man và tr ng tr n ven đ ng nhi u vô s k . G m rú. Hò hét. Ch i r a. Đánh đ p. Nhìn b hành kiên nh n đi v i vàng, dáo dác nhìn ng c ngó xuôi, lo ng b c th p b c cao nh th , lòng tôi băng khuâng n i đau xót l th ng, tim chùng xu ng ngàn đ ng cay ng m ngùi không th t .

Mãi đ n bu i hoàng hôn khi qua kh i Phan Rang đ y gió cát, t i Ba Ngòi nóng b c xé da. Đoàn xe di t n ch m h n l i, đ ng nh không còn s c s ng, c n ki t ngu n s ng r i chằng, nh ng xe khác không còn yêu xăng, nên xe ù lì n m t ng đám r i rác trên đ ng t Phan Rang t i Ba Ngòi, xe ch ng thềm n ch y n a r i!

M con tôi ôm nhau ng i l ng-l trên xe, cú m t thút-thít khóc, lòng tôi r i b i, ng n-ngang trăm m i, lo-s t t cùng. Tôi cho con nh m già di t n, thì ăn đâu, ng đâu? Nh ng ba bên b n b ai ai cũng ùn ùn lũ l t kéo nhau đi, đông kinh kh ng th n y. N u gia đình tôi l i, có l càng cô đ c và s h i h n khi bóng đêm bao trùm xu ng v n v t, súng đ n ùa v n chát chúa, đnh tai nh c óc m i đêm th n y, làm sao đây!? L ng quân-nhân, công-ch c, nh “t i n lính tính li n”, r i s ra sao khi b ng b nhau ch y v n i vô-đ nh? M y lúc tr c tôi đã bòn nh t c t đ u đ c m t s ti n kha khá, (đ phòng khi h u s b t ch t nh bầy gi , thì có mà chi dùng). Nào ng , Lu t th y trong nhà có ti n, anh nghe b n than th , là th nào anh cũng “réo r t, xeo n y” cho b ng đ c, đ anh mang ti n đi đ a cho b n bè m n. C ch c l n th y ch ng ôi th v n than dài, “đ n v t đay nghi n” tôi. Dù tôi đã quy t dú dứt ti n c t đi, nh ng r i tôi v n “l t lòng nh d ” không n t ch i l i anh yêu c u. V l i, tôi không ph i là lo i đàn bà mê ti n hám l i, bo bo ôm r t gi k ti n, th y vàng b c là m t sáng nh đèn pha. Tôi “đ i lòng” nên trút h t h u bao, đ a ti n đ anh đem cho b n m n tr c m t tôi. Th t ra tôi cũng bi t hoàn c nh tùy gia đình m i ng i b n, đ u khó khăn r t t i nghi p. H có t tr ng nh ng quá kh n đ n m i mu i m t nh giúp đ . Bầy gi b t ng ra đi nên tôi ch ng còn đ bao nhiêu ti n, thì n u m con tôi không lo ch t bóp ăn rau ăn cháo, ch c là ch t đói n i x l quê ng i thôi. Nghĩ t i đó là tôi c m th y quá s h i!

Gió l ng l ng th i nh ng hàng cau lao xao cú r p mình g n sát đ t, khi nh ng trái h a châu m t th n bùng n đ b u tr i nghi t ngã đang dè lên đ u nhân th , hòa cùng khói thu c súng và t ng đám mây tr ng bay v i v ã nh đàn c u h t ho ng té ch y t táng trên đ i c khô. Ti ng súng đ n bay vút lên không trung, t o thành nh ng màn nh n đ au đan chéo qua chéo l i, có đ ng cát tuyền ti p tuyền trên không gian m t mù, ti ng đ n n dòn, hòa cùng ti ng lao xao c a r ng xoài, ti ng côn trùng đ ng lo t t u khúc đ tr ng ng t ngào b t t n... Đêm cu n đi b i giòng cu ng l u cu n cu n xô đ y nhau ch y theo làn sóng ng i đang tìm cách thoát thân kh i tai tr i ách n c.

Tr i s p t i thì chúng tôi đ n g n V nh Cam Ranh, n i có ch neo tàu sâu, có sân bay ch c ch n và an toàn, có cầu l c b , có nhà máy làm n c đá, có h th ng ra đ a t i tân nh t bầy gi . V nh Cam Ranh là m t l i th chi n l c t nh t c a vùng Đông Nam Á. T ng là n i ti p li u xăng đ u cho h m đ i trong chi n tranh Nh t-Nga t 1904 > 1905 ngày x a là th , mà nay im lìm câm nín.
* * *

Đoàn chúng tôi cùng đi g m: gia đình Tr n Văn Ng c: (m i chín ng i). Gia đình tôi (sáu ng i). Gia đình cô Phùng (ba ng i). Gia đình anh Bàn (m i ng i). Gia đình Kim m i ng i,

(Kim t giã chúng tôi đi v h ng Phan Thi t, có thân nhân đó). Nhà anh ch Trí Cam Ranh, m i tám ng i, và không k h hàng di t n. Nay t i nhà anh Trí có thêm đoàn chúng tôi, v chi t i nhà có c th y là 58 ng i! Kinh kh ng quá. Anh ch Trí, m anh, em gái và các con anh ch y ra m ng r tíu tíu rôm rã chào đón. Chúng tôi đ n b t ng , tôi, Phùng, gia đình Ng c, Bàn, cùng hùn ti n đ a ch Trí, nh ch đi ch n u ăn giúp có l vài b a. Ban đ u ch Trí nói qua loa, không nh n. Nh ng sau th y ch Bàn nhét ti n vô túi, ch Trí m ng r xách gi đi ch . Phút ch c hai ba n i c m tr ng to t ng, n i canh chua cá chim, cá thu kho và rau s ng, rau mu ng lu c, đã đ n lên đ y nhóc. Nh ng ng i m i t i dùng b a no nê ngon lành. Nh ng tôi và Phùng có con d i, m t quá nên ch ăn qua loa n a chén c m, r i đi t m r a, gi t giữ áo qu n. Phùng và tôi leo lên gi ng rù rì nói chuy n t i khuya. Phùng b o đ m v i tôi là ch c n chúng tôi an toàn t i Nha Trang, thì m con tôi s i nh t i nhà bà cô c a Phùng. Nghĩa là hai gia đình tôi và Phùng s tách riêng gia đình: Ng c. Quý. Cúc. Bàn. Đ Ì t là quê h ng tôi, dù gì tôi cũng d dàng xoay tr . N u v Nha Trang thì coi nh tôi b v , l c lũng. Tôi ch quen thân duy nh t cô Oanh tr c kia d y h c Đ Ì t, hai năm nay Oanh đã đ i v Nha Trang. Ch ng bi t Oanh có còn ch cũ không?! Còn Phùng v Nha Trang thì bà con hai h n i ngo i có nhi u. Phùng hy v ng có th l u l i nhà thân nhân m t th i gian, và tìm cách tr v Sài Gòn. Tôi th t m ng khi có Phùng cùng đi.

B n gi sáng hôm sau, ch Trí lo d y n u m y n i c m, canh cá t t th t to nh t i hôm qua. Tôm, cá, m c i mi n n y quá r so v i Đ Ì t. Chúng tôi ăn u ng no nê xong, t t c ba đoàn xe chúng tôi t giã anh ch Trí, lên đ ng đi Nha Trang. Khi tôi t i ch tr m đ xăng, vì xe h i c a tôi cũng c n xăng, tôi đi tìm h u h t m y tr m xăng, không n i nào m c a. Các ch tr m xăng đ u nói: “t đây v Nha Trang các tr m xăng đ u b h t, khan hi m, đóng c a không có xăng t m t tu n nay”. Tr i i! L ra tôi còn bình xăng ph h n m i lít d tr mà Lu t đã b sau c p, nh ng tôi y là d c đ ng có thi u kh i gì tr m bán xăng, mà lo. Th nên tôi đã chia s ch xăng cho hai chi c: xe be, xe lam; là b n tôi đi cùng đoàn. Tôi không h d đoán có chuy n b t tr c n y. Ch t r i. Không ai ch u b xe c a mình l i n a đ ng, (dù xe c a h cũ, coi th t). Th là tôi đành b chi c xe h i Peugeot 404 m i c a mình n m t i Cam Ranh, đúng nh Lu t nói: “b l i t t c c a c i quý giá, b h t, lo túm ch y l y sáu m ng ng i. Còn ng i còn c a”!

M con tôi, m con cô Phùng leo lên xe lam c a Quý ch t c ng nh ng đàn bà, tr con c th y là m i sáu ng i. M c a Lu t và đàn ông, ph n m nh kh e khác thì leo lên chi c xe be không mui. D o tr c xe be n y dùng ch cây g , nay ch ng i. Kho ng h n hai ch c ng i l nh chen chúc ng i trên xe be tr n tr i không có b vách, h dùng nh ng s i dây d a c t ch t thân ng i n y vào ng i kia, r i c t vô m t cây g c m lai và đ ng đ đ c cao ch t ng t. Xe be và xe lam ch y ch m rì, cà r cà mò nh ng tôi v n lo s ng i ng i trên xe be chen chúc ch t c ng có th l t xu ng đ t! Xe không th ch y nhanh trên đ ng dài ngo ng có đ m i thành ph n và t ng l p... đông hàng v n ng i gánh g nh đi b , có đ th lo i xe l n nh . Th nh tho ng nh ng chi c xe bò l c c c ch đ y ng i ph t m b t bay ph n ph t. Xe không có mui che m t tr i nên càng nóng rất. Nhóm ng i l t b tay b ng tay b các em nh khóc la th m thi t, m t mảy tr lem lu c, đ ng nh con tôm lu c, mũi dãi lòng thòng. Đ n g n ng ba thì có m t chi c xe hàng mui b p dùm, b n bánh xe ch ng ng c lên tr i quay tít, ng i trong xe y hò hét, máu me lênh láng. M con tôi s hãi b ng m t nhìn đ ch khác, tôi t t cùng run r y ho ng lo n, tim ngh n ngh t c n đau mà thân th mu n bay b ng lên chín t ng mây.

Xe lam c a Quý b h , cũng do ch t đ y ng i và quá nóng máy, xe lam n y nhích ch y đ ng

tr ng không có đèn. Chi c xe be do Ng c lái ph i đi sát phía sau d i đ ng cho xe lam ch y, th t quá nguy hi m. Đèn pha c a xe GMC nào đó d i sáng tr ng, suýt tí n a thì xe lambretta c a Quy ch m t i r t sát xe khách tr c m t, (ho c là chúng tôi n m g n d i lòng xe be)! Anh tài x xe GMC nghi n rằng gò l ng đ p th ng, trên xe m i ng i đông ngh t đ u d n đ ng chú nh i t i phía tr c xe GMC. B n bánh xe GMC rít ken kết d i m t nh a, t a khói bay khét l t. Tôi khó có th đoán tu i đ i anh lính d i s ng chi u n ng gió y đã tr i qua bao xuân xanh, khi n da m t anh càng s m đi lúc hi m nguy n y? C b quân ph c m c trên ng i hình nh càng b c ph ch phong tr n, hay do b i cát rít d i nh ng bánh xe? Chúng tôi ch bi t kêu Tr i c u m ng. Khi đèn xe r i t i tr c, tôi th y nh ng đ a tr con tr c b ng tu i con tôi, nghe ti ng bánh xe l t trên đ ng nh a, chúng h t ho ng m t m i quýnh quáng bám theo chân ng i l n v t lên l . Th t hú h n hú vía, n u anh tài x xe GMC không tháo vát, nhanh nh n, không có kinh nghi m, t t h n là tai n n rùng r n s x y ra không th l ng! Trong lúc n y lòng tôi n i lên s m c t c gi n, vì chuy n tôi đã v t b l i chi c xe 404, đ leo lên chi c xe th t n y! Bi t làm sao đ c khi mình có lòng nhân không h tính toán thi t h n, đã h u h trút h t x ng cho xe b n!

* * *

T Cam Ranh kh i hành lúc m i gi sáng, mãi đ n m i gi t i đoàn xe i ch n y m i đ n Nha Trang. Các ng ba ng t giòng ng i đ ng c chen l n, giành c p tí đ t s ng, xe và ng i v i vàng sát nh p chung nhau tr n l t t i vùng đ t h a h n an toàn. H c chen t ng b c, t ng b c, ùn ùn tìm v vùng t m c có l bình an h n: Nha Trang... Chúng tôi ghi cho nhau đ a ch bà con nhi u n i, ng l có bi n lo n, hay c n liên l c, thì bi t mà tìm nhau. Chúng tôi chia ra nhi u h ng: Gia đình Phan Bàn nh v i bà con c a h t i đ ng Nguy n Tri Ph ng. Đ i gia đình Tr n Ng c nhà bà con. V ch ng Phùng, bà m Lu t, tôi, và b n con thì v nhà bà cô c a Phùng. Có thêm chúng tôi, nhà bà cô h i ch t càng ngh t th h n, c ng s t cao lút đ u, màn che tr ng r kín mít. H nói chuy n v i nhau thì th m to nh , m t la m y lém, dáo dác nhìn tr c ngó sau len lén rù rì. H t l v khó ch u ra m t b t an s s t đi u gì l l m. Hay là h s m con tôi bi t h quá giàu, h “nuôi ong tay áo, nuôi kh đ t nhà” tôi n y sinh ra tr m c p c a h ch ng? S ng t i nhà bà con c a Phùng ba ngày hai đêm, tôi s các con n ào làm v ng b n, phi n gia đình bà cô, nên m i ngày chúng tôi ph i đi qua bên tr ng Ti u-h c, ng i ngoài g c cây ph ng mua quà bánh ăn qua loa. Chi u chi u chúng tôi mò ra bi n ng i d i hàng đ a h ng gió mát, đ cho các con nô đùa bi n. Ch sau gi c m t i m t, chúng tôi m i dám mò v xin phép ch nhà cho t m r a, đi n m ng nh d i g ch bóng loáng tr i m n bông xu ng n n nhà, m con bà cháu đ u chui vào n m chen chúc trong m t cái mùng r ng. Tóm l i, chúng tôi ch xin ng l ng ng nh . Năm gi sáng, tôi lo đánh th c c nhà d y, l i đi ra ngoài l s m. Hai hàng n c m t tôi th m l ng v n tuôn trào.

M c dù t Đà L t v Cam Ranh, bi t tôi không có thân nhân đây Phùng đã cam đoan ch c ch n là: m con chúng tôi kh i lo v n đ ăn Nha Trang trong th i gian vài tháng. Tôi ngây th đã tin b n. Nay Phùng c m th y khó x , tôi c m thông vì nhà n y không ph i là nhà c a Phùng. Đ u sao Phùng cũng á náy và h th n v i tôi. Qua ngày th b n, tôi th y m t m ai n y đ u n ng nh chì, khi Phùng b ng đ a con lên máy bay v Sài Gòn. Thái đ ng c đ i y đã đ c kh ng đ nh m i đ i u d t khoát r ng: Sau khi gia đình Phùng an toàn t i Nha Trang, có đ đ i u ki n đ h tìm đ ng tr v Sài Gòn, thì h mu n b r i chúng tôi. Nh th thì đã rõ r i, d hi u quá. Phùng nên đi tr c, mai m t ông ch ng Phùng s v sau, là l ng ti n đôi đàng, ông s ú ù l i ng ng ngáo ngáo, là hu c làng. H “siêu t ch c” kh i m t công “h a lèo” v i tôi. M c tôi x trí ra sao thì ra.

Nghị n Ngào N i Đau

Tác Giả: SE s u t m

Thứ Năm, 10 Tháng 11 Năm 2011 06:44

Tôi th t ngáy th , vi c v ch ng Phùng h a sông ch ng khác nào đem con đi b ch . Thà r ng tôi i i Cam Ranh, dù sao gia đình anh ch Trí cũng là ch thân tình. V i h còn n tôi m t món ti n hai trăm ngàn đ ng, (do Lu t “h ng n ” đ a cho Trí). R i sau n y c ng thêm n m i là: Trí n m t s ti n kh ng i : Công ty chúng tôi bán năm trăm căn nhà ti n ch M đã tháo g cho dân p Vĩnh Linh, Cam Ranh. Ti n bán nhà n y các b n tin Trí, mà đ Trí đ ng ra làm th q y thu ti n, thì anh ta đã thâu tóm h t, vung vít tiêu xài, Trí lem nhem không chuy n tr cho tôi và ai ai trong nhóm. Ý c a tôi mu n n n ná i Cam Ranh m i ngày n a tháng t i nhà Trí, là có ý mu n Trí tr b t ti n cho tôi, sau n a là đ tôi gi liên i c d dàng v i Lu t. Dù sao đ ng đi t Đà L t v Cam Ranh, cũng g n h n đi Nha Trang, và n i n y ch a b phong to . Ôi ng i tính không b ng Tr i tính!